

Redactioneel

| 497 | **BGK**

mr. J.F. Roth

Het feit dat veel lezers van dit redactioneel (ik denk ook onze lezers met een medische achtergrond) direct begrijpen wat er met BGK wordt bedoeld zegt genoeg. Dit is een belangrijk onderwerp in de letselschadepraktijk. Voor wie het nog niet wist: BGK betekent Buitengerech- telijke Kosten rechtsbijstand. Het is voor alle duidelijk- heid een overkoepelende term voor de redelijke kosten ter vaststelling van schade en aansprakelijkheid (art. 6:96 lid 2 sub b BW) én de redelijke kosten ter ver- krijging van voldoening buiten rechte (of wel de buiten- gerechtelijke incassokosten, art. 6:96 lid 2 sub c BW).¹ In de letselschadepraktijk doelen we met de ingeburgerde term BGK alleen op de eerste (b-) categorie.²

BGK is een belangrijk onderwerp in de letselschadeprak- tijk en een onderwerp dat veel stof doet opwaaien en aanleiding geeft tot veel verzuchtingen. Zoals deze van Lameris in 2012³:

“Discussies over buitengerechtelijke kosten zijn nog altijd aan de orde van de dag, ondanks de initiatieven die zijn on- dernomen om deze te vermijden.”

In de uitgave van PIV in 2000 “Buitengerechtelijke kos- ten: vijf visies op de redelijkheid”⁴, was de toon in het voorwoord over de ook toen al bestaande BGK-discussie nog optimistisch:

“Het zou goed zijn, wanneer deze uitgave er mede toe zou kunnen bijdragen dat discussies over (de omvang van) bui- tengerechtelijke kosten tot het verleden behoren.”

Helaas, die discussies behoren niet tot het verleden. Ik kan ter adstructie daarvan volstaan met een verwijzing naar de artikelen in dit themanummer van de zijde van de verzekeraars (Santen en Blondeel) en van de zijde van de slachtofferadvocaten (Keizer, Klungers, De Koning en Roth).

De discussie over de BGK lijkt zich een beetje boven de hoofden van de slachtoffers af te spelen. Dat is echter

maar ten dele waar. Dat heeft ook de Rechtbank Midden- Nederland goed gezien met de volgende overweging:⁵

“Het niet bevoorschotten van de buitengerechtelijke kosten, enkel omdat deze niet in verhouding staan tot de door de aansprakelijke partij veronderstelde geringe omvang van de schade, zoals Nh1816 voorstaat, zou er toe leiden dat de be- nadeelde ernstig wordt beperkt in zijn mogelijkheid de om- vang van de schade met behulp van een professionele rechtsbijstandverlener te laten vaststellen en vervolgens een reële minnelijke regeling met de aansprakelijke partij te treffen.”

En de Rechtbank Rotterdam:⁶

“Een andere opvatting zou meebrengen dat het een slacht- offer wel haast onmogelijk zou worden gemaakt -in prakti- sche zin- om de omvang van de schade te laten vaststellen en vervolgens een reële minnelijke regeling met de verzeke- raar van de aansprakelijke partij te treffen.”

Dat past ook bij hetgeen de LSA Geschillencommissie Declaraties daar al in 1997 over heeft gezegd:⁷

“Juist bij letselschade rechtvaardigt het belang van de cliënt dat de advocaat — vooral in de (begin) fase van onderzoek naar de feiten en de vaststelling van de (medische) gevol- gen — zich bij de te verrichten werkzaamheden niet met het oog op de kosten laat beperken — alles uiteraard binnen de grenzen van de redelijkheid — door de mogelijkheid dat, achteraf bezien, de schade gering blijkt te zijn.”

Kortom, het slachtoffer heeft er alle belang bij dat hij door een professionele rechtsbijstandverlener goed wordt bijgestaan en dat deze belangenbehartiger ook be- taald wordt voor zijn of haar werk.

Dit themanummer bevat zes artikelen over BGK. Ruyg- voorn en Nijenhof-Wolters nemen de aftrap voor hun re- kening met een overzichtartikel. Zij geven een algeme-

¹ Zie **Rapport BGK-integraal 2013**, § 2.1, pag. 7 en 8. Zie hierover tevens in dit tijdschrift: M.R. Ruygvoorn en M.I. Nijenhof-Wolters, Schade in de vorm van buitengerechtelijke kosten; een overzicht.

² Indien ik in dit redactioneel spreek over BGK, dan doel ik dus specifiek op *redelijke kosten ter vaststelling van schade en aansprakelijkheid* (art. 6:96 lid 2 sub b BW).

³ M.F. Lameris, De stand van zaken in de rechtspraak – Buitengerechtelijke kosten en de dubbele redelijkheidstoets, **PIV-bulletin 2012**, nr. 1 p. 4.

⁴ **Stichting PIV 2000**

⁵ Rb. Midden-Nederland 14 augustus 2013, **ECLI:NL:RBMNE:2013:3727**

⁶ Rb. Rotterdam 1 december 2010, **ECLI:NL:RBROT:2010:BO5673**

⁷ Uitspraak van 23 juni 1997, Nieuwsbrief Personenschade 1997, nr. 1.

ne inleiding op het onderwerp buitengerechtelijke kosten. Hun artikel gaat dus niet over letselschade. De redactie heeft hier uitdrukkelijk voor gekozen, omdat het belangrijk is om de discussie over BGK in de letselschadepraktijk in een breder perspectief te kunnen plaatsen.

Keirse, Van Dongen en Van Onna zoomen vervolgens in op een heikel onderwerp, namelijk de doorwerking van eigen schuld van het slachtoffer op diens aanspraak op vergoeding van buitengerechtelijke kosten. Uit dit artikel blijkt dat dit onderwerp minder ‘stilstaand water’ is dan gedacht, want met een beroep op de (aanvullende) billijkheidscorrectie bestaat er wel degelijk ruimte om de vergoeding van de buitengerechtelijke kosten naar boven of naar beneden bij te stellen.

Hier liggen nog zeker – vaak onbenutte – mogelijkheden voor de praktijk.

Donker biedt in zijn artikel een breder, internationaal, perspectief en geeft een helder overzicht van de BGK-regelingen in de letselschadepraktijk in Duitsland, België, Frankrijk, Zwitserland, Oostenrijk, Italië en Spanje.

Knijp belicht het onderwerp BGK van een geheel andere kant van de medaille, namelijk de buitengerechtelijke kosten die een verzekeraar maakt en zal proberen te verhalen in het geval een “slachtoffer” een verzekeraar op-

licht. Het is ook voor slachtofferadvocaten goed om zich te realiseren wat de directe dan wel indirecte consequenties zijn van het niet in acht nemen van art. 21 Rv. en art. 6:2 BW. Een slachtoffer mag voor de beoordeling van zijn schade relevante feiten niet naar believen “onder de pet houden”.

Tot slot van dit BGK-themanummer treft u de eerder genoemde artikelen van verzekeraarszijde en van slachtofferadvocatenzijde aan. De artikelen geven niet direct aanleiding voor de verwachting dat op korte termijn discussies over (de omvang van) buitengerechtelijke kosten tot het verleden behoren.⁸ Hopelijk is het wel een aanzet daartoe. En zo niet, dan zullen we het voorlopig moeten doen met hetgeen Lameris ons in 2012 reeds heeft meegegeven:

“De waarheid ligt, zoals zo vaak, in het midden. Verzekeraars zullen moeten accepteren dat in bepaalde gevallen veel kosten zijn gemaakt terwijl de schade uiteindelijk beperkt blijkt te zijn. Aan de andere kant mag van belangenbehartigers wel degelijk verwacht worden dat zij hun kosten en werkzaamheden beperken tot wat daadwerkelijk bijdraagt aan de afwikkeling van de schade, en dat zij deze niet tot onaanvaardbare hoogten laten oplopen”.⁹

John Roth

---

⁸ Buitengerechtelijke kosten: vijf visies op de redelijkheid. **Stichting PIV 2000** (zie voorwoord).

⁹ M.F. Lameris, t.a.p.